

[EGÉSZSÉG](#) 2016. Október 27.

6 elgondolkodtató film a depresszió mélységeiről

Számos ismert mozi (Napos oldal, Anna Karenina, Az órák...) foglalkozik az egyik legsúlyosabb lelki népbetegséggel, a depresszióval, de mi most szándékosan nem klasszikusokat, hanem a viszonylag új, kevésbé ismert, ám annál elgondolkodtatóbb és mélyebb filmeket mutatunk be arról, milyen is az, amikor az életünk látszólag értelmét veszti.

[TóCsa](#)

f Ajánlom

_ _ _ _ _

Anomalisa (2015)

A Fregoli-szindróma a [depresszió egy sajátos és nagyon ritka formája](#), a beteg úgy érzi, hogy a körülötte lévő emberek nem különböző személyek, hanem egyetlen tudat különféle kivetülései. Az

Anomalis

a

című

bábfilm főhőse, Michael Stone egy konferenciára érkezik előadóként Cincinnatibe, és épp ki van borulva. Unja a munkáját, már nem szereti a feleségét, idegennek érzi a saját gyerekeit, és még a volt szerelme is undorodik tőle, amikor megkeresi.

Ráadásul mindenkit ugyanolyannak lát, és számára minden ember ugyanazon a hangon szólal meg. Egészen addig a pillanatig, amíg a hotel folyosóján meg nem hall egy csilingelő női hangot, ami végre máshogy szól, mint a többi. A saját depressziójáról már többször is nyilatkozó rendező, Charlie Kaufman (*Adaptáció*) filmje kegyetlenül mutatja be, milyen az, amikor másokba próbálunk kapaszkodni a saját bajunk megoldása érdekében, de a végén rájövünk, hogy mások sem tudnak segíteni rajtunk addig, amíg magunktól nem indulunk el a javulás útján.

Átmeneti állomás (2013)

Valahol Amerikában egy problémás gyerekek és tinédzserek számára fenntartott otthonban huszoneves, a feladatukat maximálisan komolyan vevő fiatalok próbálnak vigyázni. Ez egy olyan hely, ahol az önvagdosás, az öngyilkossági kísérlet, a szökés, a szülői zaklatás vagy a hirtelen dühkitörés mindennaposnak számít, az ott dolgozók pedig megpróbálják

emberségesen, de keményen fenntartani a rendet, és megoldást keresnek a bajokra.

A film nem egyetlen lakó depressziójának bemutatásra koncentrál, hanem arra, hogy intézetileg mit lehet tenni egy ilyen helyzetben, és hogyan lehet visszaadni valakinek egy kicsit abból a gyerekkorból, amit kénytelen volt idő előtt maga mögött hagyni. Slusszpoénként az ápolók erősnek hitt vezetőjéről (a tavaly Oscart kapott Brie Larson elképesztő alakítása) is kiderül, hogy a [gyerekkori depresszióját](#) máig sem tudta teljesen maga mögött hagyni.

Queen of Earth (2015)

Catherine éppen túl van egy fájdalmas szakításon, de egyszerűen nem képes feldolgozni. Teljes önsajnálataból barátnője próbálja kirángatni, amikor magával viszi őt a tóparti házába egy kis kikapcsolódásra. Catherine állandó önsanyargatását Virginia nem viseli túl jól, és ahelyett, hogy igazán törődne vele, magára hagyja bánatában a lányt, sőt azáltal, hogy áthívja hetyegni alkalmi partnerét, még látványosan bele is rúg egyet, és azt üzeni, hogy nem érdekli a nyavalygása.

A filmmel nemcsak a depresszió legmélyebb bugyrait járhatjuk be, hanem egy látszatbarátság szétesésének krónikáját is megkapjuk, egy barátságét, ami mindig is inkább a rivalizáláson, mintsem egymás segítségén alapul. A Queen of Earth egyáltalán nem könnyű néznivaló, mivel két nehezen kedvelhető személyiség feszül benne egymásnak, és a

[depresszió bemutatása](#)

is fájdalmasan hiteles, kitartásunkért cserébe azonban kapunk két fantasztikus karaktertanulmányt, amit ilyen mélységben elvétve láthatunk csak a vásznon.

A turné vége (2015)

A film a Rolling Stone magazin riportere, David Lipsky interjúsorozatán alapul, amit az elképesztő írótehetségnek tartott
Foster Wallace

David

-szal készített, amikor az író 1996-ban épp az új regényével turnézott az Egyesült Államok könyvesboltjaiban. A film nem egy depressziója mélyén fekvő írót mutat be nekünk, hanem egy olyan embert, aki folyamatosan küzd a démonaival, és akinek az életét csak és kizárólag az írás, valamint az

[antidepresszánsok teszik elviselhetővé](#)

.

A turné vége alig néhány nap történetét mutatja be, nagyrészt mélyenszántó beszélgetések sorozatából áll, ez mégis elég ahhoz, hogy megismerjünk egy sebzett, a népszerűsége ellenére végtelenül magányos lelket, aki ha csak néhány pillanatra is, de kitárulkozik előttünk. David Foster Wallace 2008-ban öngyilkos lett, miután a kízó mellékhatások miatt leállt az antidepresszánsai szedésével.

Egy különc srác feljegyzései (2012)

Charlie egy meglehetősen introvertált kamasz, aki látszólag nehezen dolgozta fel kedvenc nagynénije váratlan öngyilkosságát. A fiú nem könnyen illeszkedik be az iskolában, mégis felkarolja őt egy kissé különc testvérpár, Patrick és Sam. Ők ketten rögtön érzik, hogy Charlie-nál nem stimmel valami, és megpróbálnak segíteni a képzeletbeli barátjával levelező fiún, aki valódi kapaszkodót talál bennük, különösen azután, hogy szerelmes lesz Sambe. A film keserédesen mutatja be a kamasz lét legnagyobb örömeit és fájdalmait, és ahogy egyre jobban megismerjük Charlie-t, úgy jövünk rá arra, hogy nem simán csak introvertált, hanem mély depresszióban szenved, és egy sötét titkot hordoz a múltjában, amit még senkinek sem mondott el.

Christine (2016)

Listánk legújabb filmje még annyira friss és ropogós, hogy a premierjére október közepén került sor az Egyesült Államokban. A film Christine Chubbuck, a floridai WXLTV bemondója igaz történetét meséli el, aki azzal került be a tévétörténetbe, hogy 1974-ben élő adásban lőtte főbe magát a kamerák előtt, és előtte még fel is konferálta elképesztő tettét. A 29 éves nő depressziójáról és öngyilkos hajlamairól ugyan tudott az édesanyja, de nem közölte senkivel, nehogy a lánya emiatt elveszítse állását. Christine a halála előtti hetekben ugyan járt

pszichiáterhez, de egyre inkább elveszítette a fonalat. Pár héttel a halála előtt saját maga kérte szerkesztőjét, hogy csinálhasson egy anyagot az öngyilkosságokról, mely során megkérdezte a szakértőt, hogy melyik a leghatékonyabb formája, és a "golyót a fejbe" választ kapta. Chubbuck depressziója főképp abból táplálkozott, hogy közel a harminchoz sem talált magának párt, és állítólag egyetlen férfi sem maradt meg mellette két randinál tovább. Amikor az a kollégája, akibe titokban szerelmes volt, összejött egy sportriporter lánnyal, Christine végképp elveszítette a fonalat, és rászánta magát borzalmas tettere. A lány életének utolsó időszakát mutatja be a film.

MÉG TÖBB [Depresszió](#) [Depressziós](#)